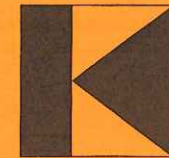

KOLPING
zpravodaj

4/96

Zpravodaj Kolpingova díla České republiky
Prosinec 1996

Vánoční příprava

Vánoce jsou přede dveřmi. Shon a přípravy. Nejde jen o to hmotné, ale i o správnou přípravu duchovní. Zdobíme stromky, betlémy, příbytky. Ale je třeba očistit a vyzdobit i naše srdce a nitro vždyť i v nás se má Kristus narodit. Přečtěme si kousek Písma sv.. Docela nevánoční text. Luk. 10, 38-42.

Ježíš přišel do jedné vesnice, kde ho přijala do domu nějaká žena jménem Marta. Měla sestru, která se jmenovala Marie. Ta se posadila Pánu k nohám a poslouchala jeho řeč. Marta měla plno práce s obsluhou. Přistoupila

k němu a řekla: "Pane, nezáleží ti na tom, že mě má sestra nechá obsluhovat samotnou? Řekni ji přece, ať mi pomůže!" Pán jí odpověděl: "Marto, Marto! Děláš si starosti a znepokojuješ se pro mnoho věcí. Ano, jen jedno je třeba. Marie si vybrala nejlepší úděl a ten jí nikdo nevezme!"

Kdyby žila Marie a Marta v dnešní době a každá měla svoji domácnost, jak by vypadala adventní příprava v domě Marty Lazarové a jak u Marie Lazarové. Marta by pekla aspoň 15 druhů cukroví, sháněla všechno od vánočního papíru, přes jídlo,

ovoce, úklid, stromeček, (jedlička nebo borovička) ozdoby, svíčky, dárky, svíčky, kapr, až po vánoční ubrus a zvoneček. Všechno tip-top. Předvánoční shon. Všechno by se nakonec stihlo, jenom zastavit a prožít smysl adventu a vánoc na to by nezbyl čas. V rodině Marie Lazarové by zněly modlitby, četlo by se Písmo, večerní adventní setkání rodiny, společná modlitba růžence, liturgie hodin, zněly by adventní písně..... Ale kde je stromeček, jídlo, úklid....

Jistě by se i dnes našlo dost farizeu, kteří si zvykli stále na něco nadávat a kritizovat a nic nedělat. Odsoudili by Marii i Martu. Co by na to řekl asi Pán Ježíš? Jako tehdy. Pochválil by obě, Martu za její pečlivost, vždy to dělá k počtě jeho pozemských narozenin. a Marii, že si vybrala tu lepší stránku. Zazněla by asi i jeho věta: "Ano jen jedno je třeba."

Jak to tedy máme dělat správně. Je zapotřebí obě stránky spojit v jednotu. Starat se a prožít advent i vánoce také vnitřně - duchovně, aby to nebyly jen svátky lahůdek a dárku, ale aby to bylo skutečně uvítání Krista, který přichází a rodí se pro nás stále v našich srdcích.

Podle vzoru koho má být náš advent? Ani podle Marty ani podle Marie, ale

podle obou. Obě tyto stránky dokázala nádherně v celém svém životě spojit Panna Maria. Starala se, ale také všechno uchovávala ve svém srdci a o všem uvažovala. Pracovala, ale i poslouchala Boží slovo. Z jejího srdce vytrysklo to nádherné Magnifikat. Velebí má duše Pána. Maria náš vzor a pomocnice v přípravě na Kristův příchod, na jeho narození. Ano opravdu blahoslavení, kteří slyší slovo Boží a je zachovávají. Kéž to chápeme a uskutečňujeme. I přes všechn shon a starost. Pochopil to kdysi i sv. Benedikt a jeho heslo bylo Ora et labora. Modli se a pracuj. Benediktýnem byl i sv. Vojtěch - biskup - a tuto myšlenku uskutečňoval ve své práci. Vzpomeňme na to zvláště letos, když prožíváme jeho rok desetiletí duchovní obnovy. A jistě je správné připomenout při té příležitosti i dílo bl. Adolpha Kolpinga, založené na stejných zásadách. Kéž takto dokážeme správně prožít advent i vánoční svátky.

Otec Tišek
duchovní správce
Kolpingova díla ČR

Památka blahoslaveného Adolpha Kolpinga

Každoročně 4. prosince slavíme nebeské narozeniny (odchod z tohoto světa) našeho světce bl. Adolpha Kolpinga. V tyto dny jistě všechny Kolpingovy rodiny společně poděkovaly Bohu za dar života tohoto sociálního apoštola. V kapli budovy centrálního svazu ve Žďáře nad Sázavou byla sloužena slavnostní bohoslužba ke cti tohoto světce.

Eucharistickou obětí jsme Bohu děkovali, jeho oslavovali a vyprošovali si Boží požehnání do další činnosti.

Práce na Kolpingově odkazu by se dala vyjádřit i slovy písma z listu sv. apoštola Jakuba o víře a skutcích.

Jakub 2.15-17. "Když bratr nebo sestra nebudou mít do čeho se obléci a budou mít nedostatek denní obživy a někdo jim řekne, tak s Pánem Bohem! Zahřejte se a najezte se a nedáte jim co potřebují pro tělo, co je jim to platné? Stejně je to i s vírou, když se neprojevuje skutky je sama o sobě mrtvá."

Tyto myšlenky vyjádřil svojí každodenní prací i ve svém písemném odkazu Adolph Kolping. Byly vyjádřeny v sociálních encyklikách papežů i dokumentech 2. Vatikánského koncilu. Lítéra, pokud se nedostane do života duchem, je mrtvá. Nenechme se odradit od své práce problémy a planou kritikou, nebo nepochopením. I Krista lidé napadali, pro ně-

kteří byl pijan, který se přátelil s pochybnými lidmi, pro jiné nedodržel příkázání, uzdravoval v sobotu. Víra a konkrétní skutky služby a lásky nelze vyjádřit lidskými měřítky fyzikálními veličinami, penězi. Skutky duchovní jsou zapsány v "knize života". Na světě se písemně nevykazuje. Budme pevně zakořenění v Kristu, od jeho lásky nás nemůže nic odtrhnout. Ať

mezi námi žije Kristus v pokračování díla Adolpha

Adolph Kolping
1813-1865

Kolpinga.

Otec Tišek

Setkání zástupců Kolpingových rodin ve Žďáře nad Sázavou

Jak jste již byli všichni informováni, ve dnech 18. a 19. října 1996 proběhlo ve Žďáře nad Sázavou v budově Kolpingova díla setkání zástupců KR. Tohoto setkání se také mnozí z vás zúčastnili, ale bohužel byly také Kolpingovy rodiny, které zůstaly na tomto setkání nezastoupeny.

Přátelská a pohodová atmosféra, která nás provázela po oba dva dny, nám dává naději i do budoucna. Ukázalo se, že podobná setkání mají

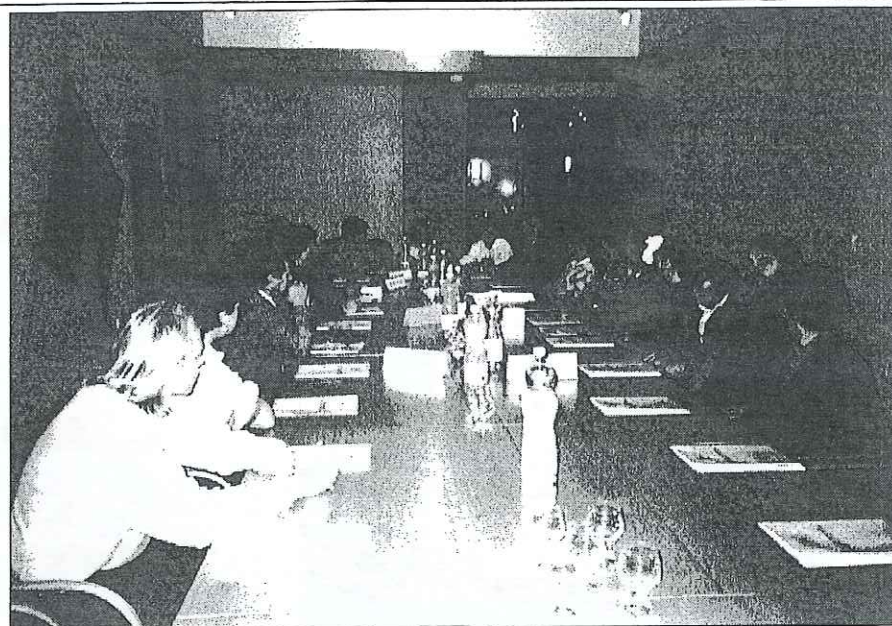
smysl a napomáhají k vytvoření pocitu sounáležitosti mezi členy Kolpingových rodin.

O čem se na tomto setkání jednalo víte i vy, kteří jste se ho nezúčastnili, ze zprávy, kterou jste již obdrželi. Proto vám nyní přinášíme několik obrázků, které vám průběh celého setkání přiblíží.

Michael Kubík

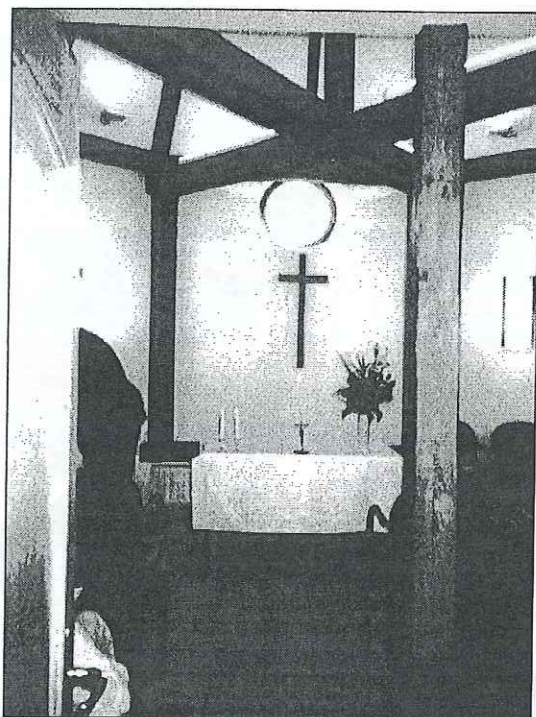
Otec Tišek se zamýšlí nad dopisem centrálního duchovního Kolpingova díla P. Festinga z Německa.

Zasedací sál budovy Kolpingova díla ve Žďáře nad Sázavou, kde probíhalo víkendové setkání.

Generální sekretář Libor Havlík vystoupil s několika nápady, které by bylo možné v příštím roce zrealizovat.

Kaple budovy Kolpingova díla, kde byla sloužena závěrečná mše svatá. Není zde tolik místa, jak na to jsme zvyklí z našich kostelů a proto jsme zde všichni měli k sobě trochu blíž.

Závěrečnou mši svatou sloužil Otec Tišek a Otec Marek Hlávka z Dyjákovicek.

CANTATE DOMINO '96

Domácí skupina z Polné při svém vystoupení.

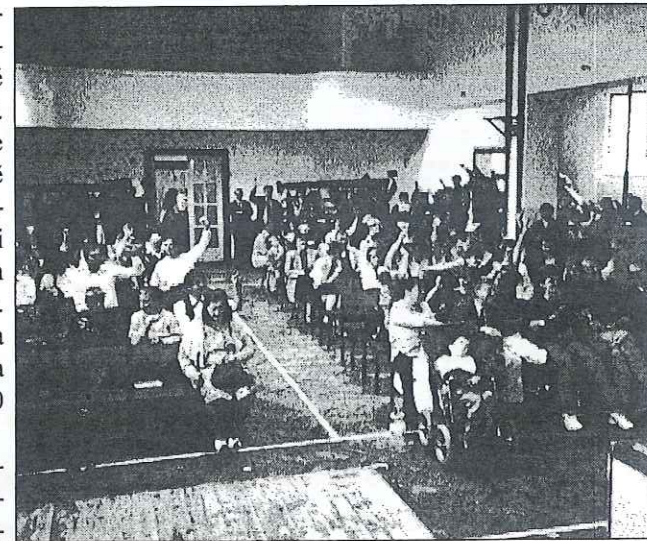
Jako každoročně uspořádalo Kolpingovo dílo celostátní přehlídku křesťanské písně Cantate Domino '96. Letos se tato velkolepá akce uskutečnila v Lidovém domě v Polné. Členové místní organizace KDU - ČSL přispěli velkou měrou při přípravách a organizaci celé soutěže. Příjemným překvapením byla účast 12 pěveckých souborů a podívat se přišlo více jak 200 diváků.

Slavnostní úvod byl zahájen duchovním slovem místního kněze, který také zdůraznil význam těchto křesťanských setkání a ocenil

projevený zájem o hudební tvořivost.

Před vystoupením jednotlivých pěveckých souborů měl každý příležitost krátce povědět o své činnosti a působnosti sboru.

Věková kategorie účinkujících byla od těch nejmenších prvňáčků až po dospělé zpěváky. Bylo proto velmi obtížné objektivně ohodnotit jednotlivá vystoupení. K tomuto nesnadnému úkolu byla určena porota, která měla vyhodnotit tři nejlepší soubory. Nakonec porota

Zaplněný sál při jedné ze společných her, kterými byly vyplněny přestávky mezi jednotlivými vystoupeními.

zvolila spravedlivější způsob - odměnění všech jednotnou cenou. Každý sbor si domů odnesl z keramiky vyrobený erb Polné, věnovaný místními uměleckými řemeslníky a navíc každý obdržel Pamětní list. Vyvrcholením celé soutěže bylo společné vystoupení všech souborů najednou, kdy si společně s obecními zpívaly píseň na rozloučenou.

O příjemnou atmosféru se celou dobu starali nejen účinkující, ale i obecenstvo, které vždy každé vystoupení ohodnotilo bouřlivým potleskem. Na závěr Otec farář zakončil celé odpoledne modlitbou a požehnáním na cestu domů.

V každém případě se soutěž v Polné zdařila a to díky všem, kteří ať už svou účastí nebo jakoukoliv pomocí podpořili tuto akci.

Pro velký ohlas bychom chtěli Cantate

Porota předává ceny a děkuje všem účastníkům.

Domino uskutečnit i v příštím roce. Místo konání ještě není určeno, ale budete všichni včas informováni a samozřejmě srdečně zváni.

Petr Kučera

Všichni přítomní si na závěr zpívali píseň "Spoj nás v jedno Pane".

Rozhovor s generálním sekretářem Kolpingova díla ČR Liborem Havlíkem

O pár myšlenek jsem samozřejmě požádal také Libora Havlíka, který si i přes své časové zaneprázdnění našel chvíli a odpověděl mi na několik otázek.

Co nového se událo v rámci Kolpingova díla ČR v roce 1996 ?

Musím říci, že se událo mnohé, ale vzpomenu jen to nejdůležitější. Podařilo se opět o trochu prohloubit práci v Kolpingových rodinách a co je obzvláště potěšitelné, výrazně vzrostly aktivity s mládeží a dětmi. To bylo poznat například na letních táborech, které si většinou pořádaly Kolpingovy rodiny samostatně. V mnohých Kolpingových rodinách se zdařilo zavést pravidelná setkávání a celoroční aktivity.

Ale samozřejmě je třeba se zamyslet také nad věcmi, které se nám nezdařily a které mají ještě porodní bolesti. Byl bych velice rád, aby docházelo k živějším kontaktům mezi Centrálním svazem a Kolpingovými rodinami, abychom se mohli častěji setkávat a aby se práce, o které jste informováni, rozšířila do všech Kolpingových rodin.

Co můžeme očekávat v příštím roce ?

Na setkání zástupců KR ve Žďáře nad Sázavou byl vypracován návrh na realizaci společných akcí v příštím roce. Je to společná pouť u příležitosti návštěvy Svatého Otce, putování do Medžugorje spojené s relaxačním pobytem v Chorvatsku a společný víkend pro mládež z Kolpingových rodin. Samozřejmě plánujeme celou řadu seminářů, školení a dalších akcí, kterých by byla škoda nevyužít.

Nejdůležitější myšlenka, kterou by jsi

chtěl našim členům sdělit ?

Chtěl bych, aby Kolpingovo dílo u nás bylo živoucím společenstvím lidí všech generací, kteří se budou snažit naplňovat poselství Adolpha Kolpinga a pokračovat v započatém díle.

Mnohdy se mi zdá, že některé KR mají strach informovat o svých aktivitách prostřednictvím zpravodaje Kolpingova díla, přestože vím, že mnohé záslužné věci vykonávají. Chtěl bych, aby zpravodaj byl naší společnou věcí a aby jsme zde mohli čerpat náměty pro další činnost a obohacovat se navzájem.

Co by sis přál pod stromeček ?

Těch přání je několik, ale řeknu jen jedno: byl bych rád, aby se za rok naše řady rozrostly a aby se s pomocí Boží uskutečnily všechny plány, které máme na příští rok. Zde bych chtěl poděkovat všem spolupracovníkům a příznivcům Kolpingova díla za práci, kterou v tomto roce vykonali a vám za práci ve farnostech a vašich Kolpingových rodinách.

Co bys popřál Kolpingovým rodinám na závěr ?

Přál bych si, aby všichni naši členové přežili bez úhony vánoční shon. Chtěl bych, aby všichni měli možnost prožít blížící se vánoční svátky ve společenství svých rodin a přátel a aby si odpočinuli jak duševně, tak fyzicky. Poslední důležitá věc, kterou bych si přál je, abychom příští rok prožili v Boží milosti, v pokoji a opravdové radosti.

Ze rozhovor poděkoval Michael Kubík.

JEDNOTA KATOLICKÝCH TOVARYŠŮ

„Bůh žehnej počestnému řemeslu.“

Historie Kolpingova díla je v Čechách spjata s organizací „Jednota Katolických tovaryšů.“ Proto považují za důležité informovat Vás o historii této Jednoty a přiblížit Vám její činnost. S pomocí paní Jany Nožinové z Kolpingovy rodiny Praha, která je také členkou JKT a Fratiška Rejlka Vám dnes přinášíme krátký pohled na JKT.

Michael Kubík

Vznik Jednoty katolických tovaryšů (minulost, současnost, budoucnost)

Vznik Jednoty

JKT byla založena dne 29.6.1852. Nedlouho po vzniku podobných spolků v Německu, Rakousko-Uhersku, Švýcarsku a v dalších zemích Evropy a Severní Ameriky. Zrodu JKT u nás dal impuls sám Adolph Kolping, který svým jasným plamenným projevem v Zrcadlové kapli pražského Klementina získal pro toto dílo mnoho nadšenců.

Adolph Kolping, vyučený obuvník, později tovaryš, poznal útrapy dělnické třídy. Vystudoval a ve 32 letech byl vysvěcen na kněze. Byl to muž konkrétních činů, k nimž využíval zkušeností tovaryše. Všestranný jeho zájem a péče byly zaměřeny na sociál-

Společné foto z oslav 85. výročí založení Jednoty katolických tovaryšů.

ní pomoc chudším tovaryšům, spolu se starostí o duševní zdraví.

Minulost

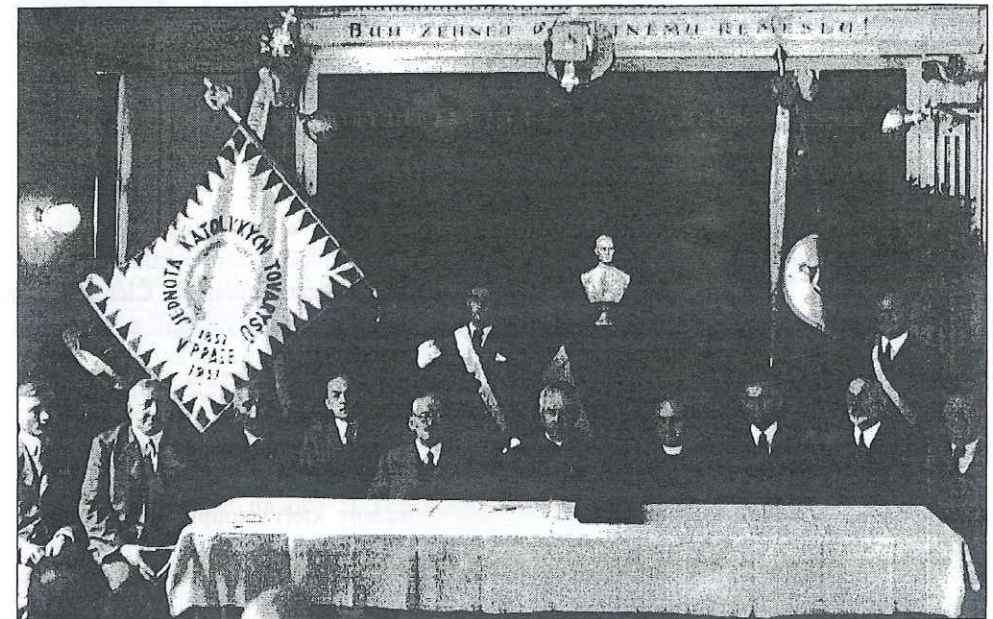
V 2. polovině 19. Století v Čechách i na Moravě postupně vznikaly JKT a v té době jich bylo 61 v převážně větších městech, kupříkladu v Praze, Brně, Č. Budějovicích, Plzni, Jihlavě a dalších. V nich samosprávy pečovaly zejména o řemeslný dorost a jeho budoucí uplatnění, dále o využívání volného času v křesťanském duchu.

JKT byla první organizovaný a úředně povolený spolek sociálního charakteru. Svým členům poskytovala jistotu levného bydlení a stravování, upevňování náboženské výchovy a rozvíjení zájmů jednotlivých členů. Pro JKT v Praze zakoupil biskup

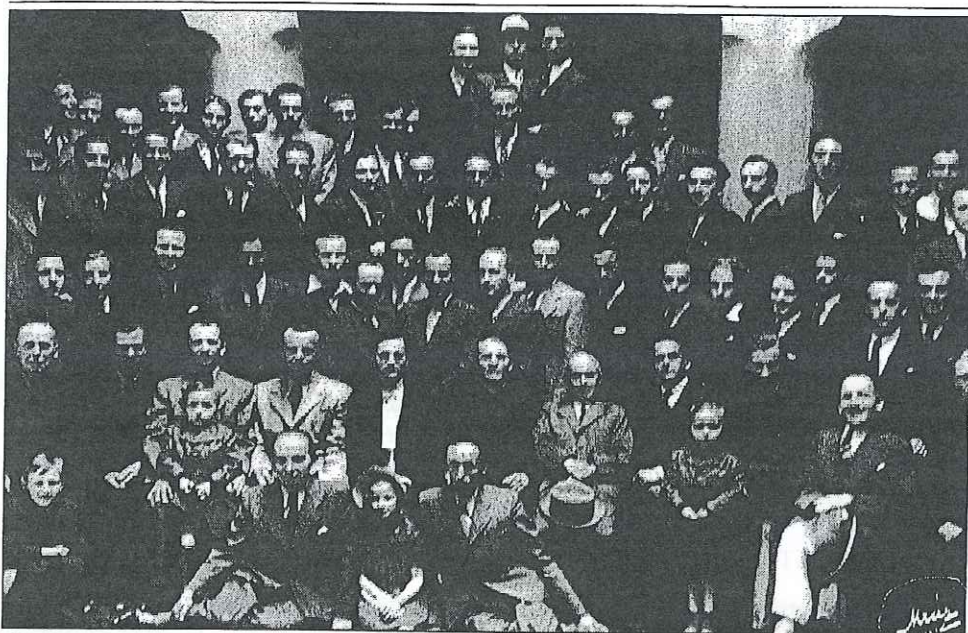

Pohled z okna, kdy bydleli Nožinovi na budovu JKT, dnešní divadlo Na zábradlí (budova vpravo).

Eduard Brynych v roce 1892 dvoupatrový dům čp.209 v Praze 1. Součástí Trhové

Představenstvo JKT v roce 1937.

Členové JKT v roce 1942, kdy slavili 90. výročí založení. Devítiletá Jana Nožínová sedí na zemi uprostřed.

smlouvy byly prvé stanovy Jednoty, určující název, sídlo a působnost, dále poslání a cíle spolku, práva a povinnosti členů.

JKT pak po celou dobu činnosti při vlastní samosprávě vychovávala své členy, zejména mladé dělníky, kteří za prací přicházeli do města, v křesťanských zásadách, k formování morální osobnosti, v odborném vzdělávání, v péči o duchovní a tělesné zdraví. Pořádala kulturní, společenské a sportovní vyžití a dbala i na lékařskou péči o své členy.

V domě byla domácí kaple, v níž byla každou neděli sloužena mše svatá. Dále sál s divadelním jevištěm. V sále se konaly kulturní akce a ochotnická představení. JKT poskytovala prostor i pro činnost spřítele-
ných organizací, například Sdružení katolic-

ké mládeže, Jednotě Orla Praha 1, odborové organizaci křesťanských sociálních dělníků, členové JKT měli vlastní pěveckou skupinu STYL a dramatický J.K.TYL. V charitativní činnosti zajišťovala podporu v nemoci i v nezaměstnanosti. Členům bylo poskytováno levné ubytování, zřízena byla vývařovna, domácí stravování za režijní ceny. Počet ubytovaných členů JKT se neustále pohyboval mezi 60 a 70. Protektorem jednoty byl arcibiskup pražský. Posledním přednostou Msgr. Otakar Vošahlík.

Pro členy, kteří vstoupili do manželského stavu, byl k dispozici obytný dům čp.653 v Praze 7, darovaný JKT odkazem manželů Šnoblových z Prahy.

V dubnu 1944 byl výměrem okupantského úřadu německého státního minister-

stva pro Čechy a Moravu domovní majetek čp.209 Praha 1 a dům čp.653 Praha 7 i s pozemky přikázán do vlastnictví německé organizace Studentenwerk Prag. Z domu čp.209 v Praze 1 bylo vystěhováno veškeré zařízení. Tento majetek po osvobození v roce 1945 převzala prozatímní správa studentského majetku v Čechách. Na žádost právního zástupce Jednoty byly v roce 1945 obě nemovitosti vráceny a činnost Jednoty byla obnovena. Veškeré opravné práce a jiné opravy vykonali členové zdarma.

JKT v období konce války ztratila předsedu vldp. K. Kratiny, členy L. Bureše a V. Sochora, kteří byli popraveni. V roce 1946 měla JKT opět 52 ubytovaných členů. Obnova činnosti trvala jen krátce. V roce 1952 totalitní režim všechny členy násilně rozehnal, kardinál Dr. Beran byl držen v izolaci a Jednota rozpuštěna s odůvodněním, že se stát ujímá jejího majetku. Tak byl členům podruhé v krátké době uloupen domov.

Současnost

Výbor Jednoty katolických tovaryšů uplatnil dne 19. února 1996 přes svého právníka nárok u Magistrátu hlavního města Prahy na navrácení majetku.

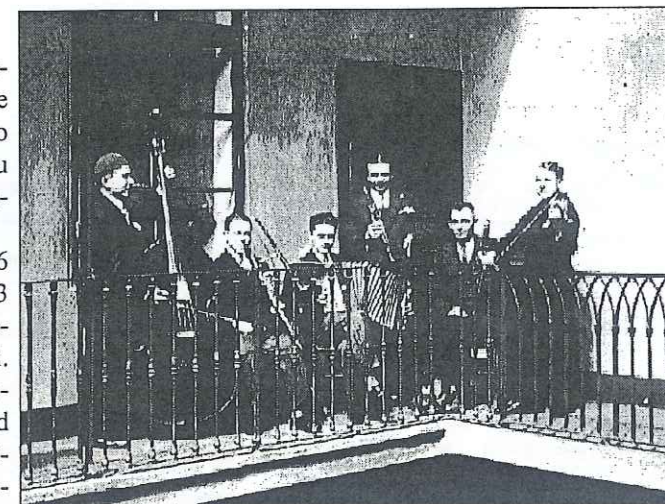
Dne 10. března 1996 vlastnoručně podepsalo 23 členů prohlášení o nezákonném rozehnutí členů. Všichni podepsaní na prohlášení jsou ochotni před soudem o tom osobně svědčit. Jak je v prohlášení uvedeno, členové se nadále po zabrání domu pravidelně

dvakrát ročně scházeli. V listopadu 1990 byla činnost JKT potvrzena Ministerstvem vnitra ČR. V současné době jsou shromažďovány podklady pro navrácení nemovitostí.

Budoucnost

Po eventuelním navrácení zmíněných dvou domů chceme svoji činnost rozšířit na všechny věkové kategorie i věkové profese. Chceme přispět střední a starší generaci křesťanů při hledání vhodného zaměstnání a být aktivní v humanitárních činnostech. V neposlední řadě vytvářet hluboké mezilidské vztahy ve spolupráci s programy dalších společenství, například Kolpingovým dílem, Radou pro humanitární spolupráci, hnutím Katolíci ve světě práce a dalšími.

Praha, 17. listopadu 1996
František Rejlek

Hudebníci JKT v roce 1939. Zleva: Arnold Bureš, Mila Skočdopole, Jožka Paprštejn, Franta Klaprata, Mates a Vojta Tesárek.

Fotbalový turnaj Kolpingova díla ČR

Již 4. ročník halového fotbalového turnaje pořádaný Kolpingovým dílem ČR se uskutečnil v sobotu 9. listopadu 1996 ve Svatce.

Turnaji předcházela páteční Společenská večer pro účastníky turnaje i pro ostatní veřejnost. Hosty přivítal duchovní správce Kolpingova díla ČR Otec Tišek, který všechny přítomné vyzval, aby chválili Boha zdravým pohybem a to nejen při fotbale, ale také tancem na tomto Společenském večeru. Příjemné bylo to, že se večera zúčastnilo mnoho mladých, kteří dávali najevo, že se jim zde líbí. Zastoupena byla samozřejmě i starší generace a těmto všem k poslechu a k tanci hrála skupina pana Kučery, která také patří k našim věrným příznivcům. Okolo 21.00 přišlo na řadu rozlosování fotbalového turnaje.

Ve skupině A byla tato družstva: KR Osnabrück (Německo), KR Žďár nad Sázavou, Praha - Salesiáni, Polná, KR Velká Bíteš, KR Lauf II (Německo)

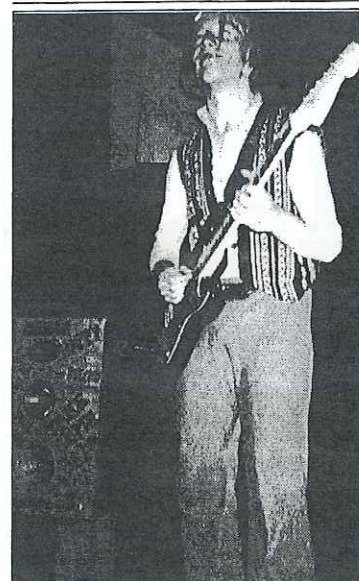

Členové hudebního sdružení žďárské KR. Zleva: Honzik Šustr, Peťa Kučera a Míša Kubík.

a ve skupině B: KR Zadní Zhořec, KR Lauf I (Německo), Žďár Orel, Žďár - Rozinky,

Na varhany hrál Peťa Janiček, jehož vypjatý výraz svědčí o jeho mimořádném nasazení.

Kytarista Věna Dobrovolný, který se takto usmíval celý večer.

hudební sdružení mladých z Kolpingovy rodiny Žďár se svojí show, která donutila k tanci mladé i starší.

Na závěr jsme mezi sebou přivítali Ing. Jiřího Šenkýře, místního kandidáta do Senátu za KDU-ČSL (Jiří, gratulujeme k senátorskému křeslu). Okolo půlnoci se začali někteří návštěvníci odebrat do svých domovů, ale mnoho jich ještě zůstalo až do samotného závěru, kdy vyčerpaná skupina pana Kučery sbalila své nástroje a ukon-

Praha - bohoslovci. Zatímco fotbalová družstva diskutovala o výhodnosti či nevýhodnosti losu, pokračovala zábava dále až do 22.30, kdy vy-

Koncert byl určen na podporu místního kandidáta KDU-ČSL do Senátu Ing. Jiřího Šenkýře, který se zde i s Ing. Janem Kasalem (místopředseda Parlamentu ČR) dobře bavil.

Vrcholem večera bylo předání senátorského cylindru Ing. Šenkýřovi, ze kterého okamžitě po nasazení na jeho hlavu vytryskl gejzír nápadů a dobré nálady, kterou bude šířit i Senátu (kam se dostal právě díky naší kampani "po americku"), ovšem pouze tehdy, když bude mít na hlavě náš cylindr.

Na druhém místě skončilo družstvo Oreš Žďár nad Sázavou.

čila produkci.

Vysoká účast a spokojenost všech přítomných nám dávají naději, že společenské večery budou i nadále vyhledávaným druhem zábavy.

Druhý den jsme začali společně mši svatou, tento rok v kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Žďáře - Zámku a po ní se všechna družstva odebrala do místa konání fotbalového turnaje - Svatky.

Zde po vysvětlení pravidel a oficiálním zahájení turnaje Liborem Havlíkem začaly zápasy ve skupinách, kde hrál každý s každým. Boje to byly skutečně napínavé a náročné, protože ani jeden celek nebyl vyloženým outsiderem a prakticky kterékoliv družstvo mělo šanci postoupit do semifinále. To se nakonec potvrdilo a do

semifinále postoupila družstva Polné, KR Velká Bíteš, Žďár - Oreš, Žďár - Rozinky na úkor favorizovaných družstev KR Žďár a KR Osnabrück. Boj o třetí místo přinesl bezstarostný fotbal zapříčiněný poměrně velkou únavou a družstvo Žďár - Rozinky porazilo KR Velká Bíteš. Ve finále se nakonec setkala dvě opravdu silná družstva: Polná a Žďár - Oreš. Šťěstí se v tomto zápase nakonec přiklonilo na stranu Polné, která vyhrála 4:2.

První tři družstva obdržela pamětní poháry a družstvo Polné také putovní pohár. Letošní turnaj byl myslím zatím nejvyšší ze všech čtyř proběhlých ročníků a doufáme, že se nám podaří tuto kvalitu udržet i nadále.

Michael Kubík

Vítězné družstvo z Polné.

Nadávám, nadáváš, nadává aneb zkusme vánoce jinak

Šli muž a žena ulicemi malého města a nadávali. "Všude plno lidí, všechno obsazeno nebo zavřeno". Každý je vyhodil. "Nikdo nás nechce". "To jsme pěkně naletěli. Převzali jsme důležitou funkci a kde nic tu nic". "To se můžeme nastěhovat rovnou do chlíva".

"To jsou poměry, už by se s tím něco mělo dělat, takhle to dál nejde. Nakonec se nám narodí dítě v jeskyni. Ani světlo tady nesvítí. Všem je to jedno. Herodovi je to jedno, Augustovi je to jedno, a ostatním jak by smet. Hlavně berou plat a nic. To bylo pořad slibů ..Kněží, velekněží, to je to samý, každý se stará jen o sebe a my jsme nic."

Tak takhle to určitě nebylo u Marie a Josefa. Trpěli nevděkem, ale nenadávali, nenaříkali. Byl s nim Bůh - Emanuel. Od nadávajícího unaříkaného Betléma by asi každý utekl. A důvod naříkat a nadávat tady byl a pořád -

Vánoce jsou před námi a my také jdeme do Betléma. Jak by se tam ty naše figury vyjímal, když by nadávaly na všechno... To by utekly i ovečky s volkem a oslíkem. Bratři a sestry ! I když jsou Vánoce, vždycky najdeme důvod abychom nadávali a zlobili se i na ty nejbližší. Takže jaké bude naše předsevzetí na Vánoce po vzoru sv. Rodiny ?

.....
Ano, když to dodržíme, pak se i v nás Kristus narodí. Bude v nás pěkně a každému u nás dobře.

A hlavně - odpouštějme si vzájemně opravdu ze srdce. Vždyť on se narodil, aby nám odpustil a vzal všechnu vinu a každý náš hřích na sebe.

Kéž nemáme srdce kamenné ani ze síry, ale z masa (viz Ezechiel).

Otec Tišek

Zasedání Kontinentální rady Kolpingova díla v Praze

Ve dnech 27. - 29. září 1996 zasedali v Kolpingově domě v Praze zástupci Kolpingova díla z mnoha zemí Evropy. Mimo jiné to byl Heinrich Festing - duchovní správce německého Kolpingova díla, Hubert Tintelott - generální sekretář Mezinárodního Kolpingova díla a další zástupci z Německa, Švýcarska, Rakouska, Holandska, Litvy, Rumunska, Maďarska a České republiky.

Duchovní správce Kolpingova díla ČR Páter Fráňa (Tišek), který se shromáždění účastnil také, přednesl následující příspěvek.

Bratři a sestry, milý Otče preláte Festingu, pane generální sekretáři, Tintelotte a všichni, kterým leží otázka pokračování Kolpingových ideálů na srdci.

S vděčností v duši našemu Pánu a s radostí v srdci otevírám Kontinentální shromáždění Kolpingova díla Evropa s programem vzdělávání. Jistě je správné, abychom si úvodem připomněli, že je to Ježíš Kristus, který nás spojil v jednu rodinu Božích dětí. Bez ohledu na národnost, věk a postavení jsme bratři a sestry sobě rovní. Je třeba, abychom společně poděkovali za úžasný dar života Adolpha Kolpinga. Jeho myšlenky a ideály se stále více šíří do světa a spojují také nás v naplňování rozpracovaného programu Kolpingova díla.

Život Adolpha Kolpinga byl těsně spojen s každodenním prožíváním evangelia a

Nejsvětější oběti, z níž denně čerpal sílu, aby mohl být tím, k čemu ho Kristus povolal a mohl dávat i druhým.

Také si připomeňme, že pro naši práci je důležité, čerpat z nabízeného pokladu Božích milostí skrze Boží slovo a Svátost eucharistie, abychom mohli dávat a být tím, k čemu nás Kristus povolal.

Žije-li Kolping mezi námi ve svém díle, je to proto, že žije mezi námi Kristus, který nás vyvolil a každodenně povolával k důležitému úkolu, k pokračování a rozvíjení toho úžasného a krásného programu.

Evropa sice není nejstarším obydleným kontinentem, ale je rozhodujícím světadílem pro život celého světa. Z Evropy se šířila do světa vzdělanost. Bude-li vládnout pokoj a láska Kristova v Evropě, budou se šířit tyto hodnoty do celého světa. O tom nás ostatně neblaze přesvědčili dvě světové války a o tom zase na druhé straně svědčí kladné pokusy o budování Evropského domu a Evropského společenství v uplynulých letech.

Je stále více jasné, že mezinárodní snahy o pokoj, spravedlnost, bratrství a mír se nemohou realizovat, nebudou-li budovány na zásadách Kristova evangelia, promítaných do sféry vzdělávání, kultury, sociální spravedlnosti a vzájemného soužití.

Je před námi velký a odpovědný úkol, vnášet Krista do Evropy v rámci druhé evangelizace. K tomu nás povzbuzuje i Sv. Otec Jan Pavel II v encyklice „Tertio millennio adveniente“. Upozorňuje na tzv. ci-

vilizační krizi, kde ve státech na mnoze vyspělých, lidé trpí duchovní prázdnotou, protože zapomněli na Boha, nebo se mu hodně vzdálili. Na druhé straně mnoho lidí na světě trpí přílišnou sociální a ekonomickou nerovností z nedostatku spravedlnosti a míru ve světě. Za takových okolností je mnohdy vzdělání podceňováno a odsouváno jako vedlejší hodnota.

V tomto směru je pro Kolpingovo dílo otevřena úžasná úloha, ale i příležitost jak to ostatně vyjádřil již Salzburský manifest.

Vnášet Krista do světa, do Evropy, do srdcí lidí a připravovat cestu prostřednictvím vzdělávání, kultury, sociální práce a všech projevů správné lásky k bližnímu, aby lidé mohli ke Kristu a Kristus k nim. Tento úžasně rozsáhlý program však nelze realizovat bez ochotných rukou a otevřených srdcí pro Krista a pro bližního. Odpovědnost za druhé, za své bratry a sestry kdekoli na

světě tolikrát zdůrazňovaná v evangeliích stojí dnes s plnou vahou na nás.

Nelze jak tomu ostatně nebylo ani v minulosti, křesťanské hodnoty předávat lidem bez vzdělání, kultury a komplexní péče o celého člověka. Nelze předávat evangelium oddělené od každodenního života. Vzdělávání, kultura a kladné životní hodnoty ukazují cestu i k duchovnímu smyslu života člověka. Tak to ostatně chápal i Sv. Benedikt, Sv. Cyril a Metoděj, apoštolové Evropy a tak to měl na zřeteli i Adolph Kolping, v jehož stopách jdeme sloužit našim bratřím a sestrám.

Vyprošujeme si tedy pro toto naše setkání dary Ducha svatého na přímlyvu blahoslaveného Adolpha Kolpinga. Kéž usnesení našich jednání poslouží potřebným bratřím a sestrám, kéž jsou naší službou pro Boží království.

KONZULTAČNÍ DEN PÁTERA FRANTIŠKA FRÁNI

Duchovní správce KD ČR je každou středu
od 10.00 do 16.00 hodin přítomen
v budově Centrálního svazu KD ČR
ve Žďáře nad Sázavou,
tel. 0616/252 07, 219 07

*Drazí bratři a sestry,
radostí a vděčností plesá mé srdce pokaždé, když dostávám zprávy o tom, jak
pracuje a se rozrůstá Kolpingovo dílo v naší vlasti!
Je to důkaz jeho životnosti a zároveň i potřeby pro dnešní dobu.
A proto rád přeji vám všem ke svátkům narození Ježíše Krista, jakožto Našeho
Bratra v lidském těle, pravou vzájemnou lásku, radost a pokoj do dalšího roku
1997, roku to milénia sv. Vojtěcha a zároveň i roku ukončení Desetiletí
duchovní obrody národa, k níž přispívá a věřím, že bude přispívat i v budouc-
nosti Kolpingovo dílo. Co nejupřímněji přeji hojnost Boží pomoci a požehnání!*

Žehná Vám všem

*Fr. J. Tajančík, O. P. A. P. A.
úctivý opat.*

Kolpingova rodina Svratouch

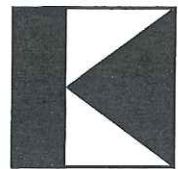
Marcela Hromádková, členka této Kolpingovy rodiny, nám poslala básničku, kterou má ráda a která se vám jistě bud líbit také.

*Pane, vyšel jsem, venku chodili lidé.
Odcházeli, přicházeli, pospíchali, pádili.
Pádili, aby neztráceli čas,
pádili za časem, aby čas dohonili,
aby získali čas.
Nashledanou, odpusťte, nemám čas.
Zase se zastavím, nemohu čekat,
nemám čas.
Končím dopis, neboť nemám čas.
Nemohu to přijmout, není čas.
Rád bych vám pomohl, ale nemám čas.
Pane, ty rozumíš, nemám čas.
Dítě si hraje, nemá čas...později...
Školák musí psát úkoly, nemá čas...později...
Student má přednášky a tolik práce,
nemá čas...později...
Mladý muž sportuje, nemá čas...později...
Novomanžel má domov, musí jej zařídit,
nemá čas...později...
Otec má děti, nemá čas...později...
Babička a dědeček mají vnoučata,
nemá čas...později...
Umírají, nemají...
Pozdě... Už nemají čas!!!
Tak pádí všichni lidé za časem, Pane,
pádí světem, pospíchají, zmítání, přetížení,
reptající
a nikdy nedocházejí cíle, chybí jim čas,
přes všechno úsilí jim chybí čas, dokonce
jim velmi chybí čas.*

*Pane, v tvých výpočtech se jistě stala chy-
ba, základní chyba.
Hodiny jsou příliš krátké, dny jsou příliš
krátké,
život je příliš krátký.
Ty, který stojíš mimo čas, se usmíváš, Pane,
když vidíš, co činíš.
Nemýlíš se v člověku, když přiděluješ čas.
Dáváš každému čas, aby činil, co ty chceš.
Čas je dar od tebe, je to však pomíjivý dar,
dar, který nelze uschovat.
Pane, mám čas, který mi dáváš ty.
Roky mého života, dny mých let,
hodiny mých dnů, všechno patří mně.
Je na mně, abych je naplnil,
klidně a s důvěrou,
naplnil je zcela po okraj
a přinesl tobě,
abys ustátou vodu proměnil ve vzácné víno,
jako jsi to učinil v Káni, při svatbě lidí.
Pane, neprosím tě dnes o čas učinit to
a pak ještě ono.
Prosím tě o milost v čase, který dáváš ty,
učinit svědomitě to, co chceš, abych učinil.*

Michel Quoist

Pozdravuji všechny, Marcela

KOLPINGOVA RODINA SVRATOUCH

POZVÁNKA

Na ples Lidové strany Svratouch a Kolpingovy rodiny Svratouch

pořádaný dne 11.ledna 1997

v prostorách sokolovny ve Svratouchu. K tanci a poslechu bude hrát :

MORAVĚNKA

S kapelníky Jožou Šmukařem a Jirkou Helánem

Vstupné včetně místenky je 50 Kč

Vstupenky , pro vzdálenější i ubytování , prosím objednávejte
do 15.prosince na adrese:

Petr PASEKA
Svratouch 80
539 42

Za Kolpingovu rodinu Svratouch zve Milada Brázdová.

Kontakt:

KR Svratouch
Marcela Hromádková
Nad školou 470
592 02
tel.: 0616-924 30

Centrální svaz Kolpingova díla ČR
náměstí Republiky 22
591 01
tel.:0616-252 07

Zpráva z Kolpingovy rodiny Žamberk

Takto vypadá papírnickví KR Žamberk při pohledu z ulice.

klientela rozzrůstá a díky této aktivitě získává Kolpingova rodina prostředky pro svoji další činnost.

Druhou aktivitou, která teprve vzniká a rozvíjí se, je projekt mateřského centra Pohoda v Žamberku, které založily také členky místní Kolpingovy rodiny. V následujících řádcích se dozvíte, co vedlo zakladatelky ke zřízení tohoto centra a jaké jsou jejich cíle.

V Žamberku se členové Kolpingovy rodiny věnují dvěma významným aktivitám, o kterých nás informovali během návštěvy generálního sekretáře KD ČR Libora Havlíka v této Kolpingově rodině.

Kolpingova rodina Žamberk provozuje papírnickví, které je umístěno v části místní fary, kterou dala zdejší farní rada k dispozici. Jde pouze o malý obchůdek, ale vzhledem k jeho dobré poloze a široké nabídce sortimentu se

Zatiš s Petrem Kučerou a novým kalendářem Kolpingova díla ČR na rok 1997 v žambereckém papírnickví.

Proč jsme se vlastně do toho všeho pustili?

Každá žena po čase pocítuje, že k plné spokojenosti jí nestačí jen kontakt se svým dítětem, případně manželem, když se vrátí z práce. Často jsou to ženy, které se předtím pracovním dost exponovaly a najednou cítí, že ztratily kontakt s ostatním světem. Už si nemají tolik co říci s bývalými kolegyněmi a naopak - potřebovaly by si povykládat s někým, kdo je v podobné situaci.

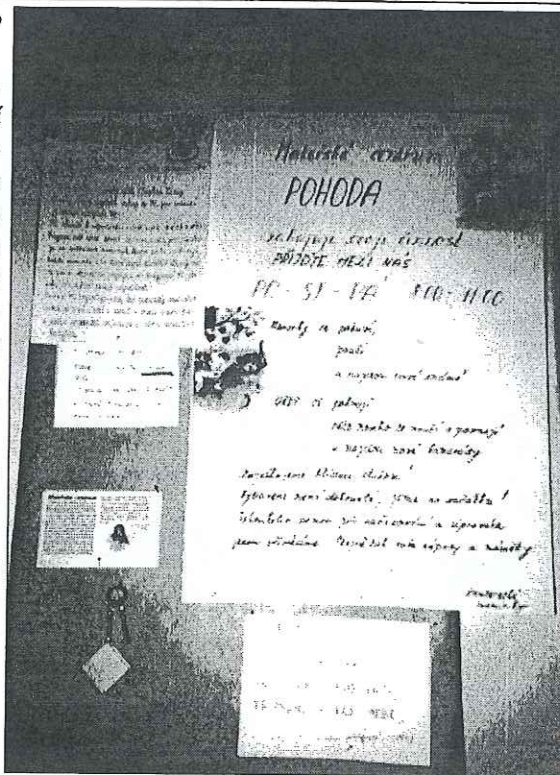
A tak se instinktivně sdružují a povídají si na sídlišti, na písku, na hřišti, v obchodech a ve městě. Děti si přitom hrají kolem nich a často jen znuděně čekají, až se maminka „vymluví“ a oni mohou popojít o kousek dál.

V Žamberku totiž neexistuje místo, kde by si ženy mohly jít se svými dětmi pohrát a popovídat.

Jsou zde zájmové kroužky a kroužek hraní pro děti od čtyř let - Klubičko, kde ale maminky s dětmi nejsou a některé děti tam proto nechtějí zůstat sami.

Přítom je pro ně právě v tomto věku důležité najít si sobě rovné kamarády, naučit se s nimi hrát a vůbec věnit se mezi vrstevníky.

Mateřské centrum má sloužit pro neformální setkávání matek, případně matek s dětmi. Chceme vytvořit fórum, kde by se ženy mohly seznámit, předávat si svoje zkušenosti a vzájemně si poradit, rozšířit si svůj obzor o nové poznatky i z jiných oborů.

Nástěnka, kde si mohou návštěvníci mateřského centra Pohoda přečíst různé informace o tomto novém zařízení.

Mohou se zde na podnět žen pořádat různé kurzy - například cvičení, práce s počítačem, jazykové kurzy, šití, vaření apod. Chceme zavést besedy například se sociálně-právní tematikou, školení první pomoci, besedy s dětským lékařem, psychologem apod.

Jedna z organizátorek by po doškolení mohla fungovat jako stálá poradkyně pro sociálně-právní dotazy ze strany maminek. Právě tady pocítujeme nedostatečnou informovanost a často zbytečné obavy z návštěvy středisek sociální pomoci.

Především bychom ale chtěly, aby se zde maminky cítily dobře, braly mateřské centrum za svoji osobní věc, navrhovaly a realizovaly sami různé programy. Aby se prostě více angažovaly a měly pocit, že jsou společensky užitečné.

Jak z uvedeného vyplývá, náš projekt bude sloužit hlavně maminkám na mateřské dovolené a jejich dětem. Předpokládáme však a pevně doufáme, že společné akce prohloubí porozumění a komunikaci jak v samotných rodinách, tak i mezi nimi navzájem.

Byly bychom moc rády, kdyby se u nás zastavovaly i ženy, kterým už vlastní děti odrostly. Mohou mladým maminkám sdě-

lit své zkušenosti, povzbudit je svým nadhledem na různé problémy, se kterými ony právě zápasí.

Jsme otevřeny i pro spolupráci s tatinými, mnozí z nich si už cestu do mateřského centra našli a účinně nám pomáhají při zařizování.

Přestože je dnes velice těžké sehnat sponzory pro takovéto aktivity, žamberckým se to daří a tak pomalu vybavují toto centrum a dnes již je tam velmi užlutno.

Myslím, že jde o zajímavou aktivitu a jestliže by někdo z vás měl zájem o bližší informace, může se spojit k paní Jansovou z KR Žamberk.

Paní Ludmila Králová směle a plna optimismu hledí do budoucnosti Kopingovy rodiny a Mateřského centra.

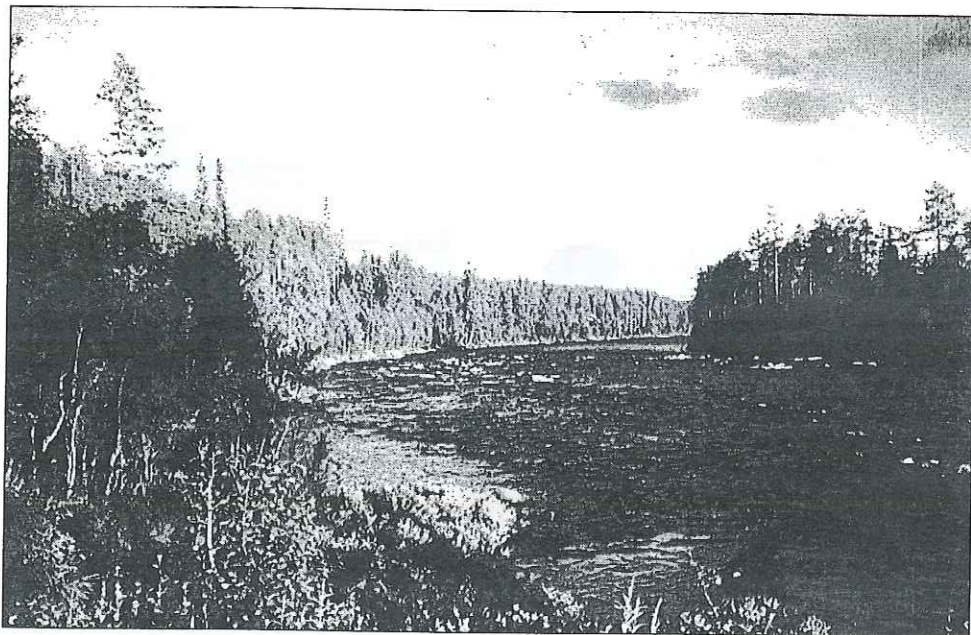
Kolpingova rodina Kunštát - Srní 1996

Koncem července se mládež Kolpingovy rodiny v Kunštátě vydala na společnou a dost možná po letních táborech pro děti i zaslouženou dovolenou do Kolpingova domu v šumavském Srní.

Po téměř 13 hodinách cestování vlaky a autobusy se šesti přestupy jsme se dostali konečně na místo. Celí nadšení jsme se ubytovali v - oproti dalešické faře, kde jsme byli s dětmi na tábore - v přepychově vybaveném domě. Náladu trochu zkazila zpráva, že budeme muset zaplatit každý denně 13 Kč za čerstvý vzduch, ale co bychom neudělali pro

zdraví. Večer jsme se vydali na procházku po Srní. Byli jsme dost překvapení, že za čtvrt hodiny jsme měli Srní projíté křížem krážem. Namáhavý den jsme zakončili malým občerstvením v restauraci hotelu Šumava. Po večerní modlitbě jsme ulehli do pohodlných postelí a hned jsme usnuli.

Během celého týdne jsme potom podnikali nejružnější túry a procházky do blízkého i vzdálenějšího okolí. Navštívili jsme Železnou Rudu, odkud jsme si udělali pěší výlet do Německa, udělali jsme si procházku podél řeky Vydry, byli jsme v Kašperských horách

Snímek z návštěvy KR Kunštát, která se uskutečnila 16. října tohoto roku (v popředí místní pan farář P. Josef Čermák a vpravo gen. sekretář KD ČR Libor Havlík.

a prohlédli jsme si hrad Kašperk. Navštívili jsme i dvě největší šumavská jezera - Čertovo a Černé.

V letošním podivném létě nám počasí docela přálo. Pršelo jen jeden den, který jsme strávili luštěním křížovek (které byly velkým hitem celé dovolené - luštili jsme každou volnou chvíli) a koupáním v krytém bazénu v nedalekém hotelu Srní.

Přestože jsme byli na dovolené, snažili jsme se nezapomínat na Pána Boha. Společně jsme se modlili a hodně jsme

zpívali rytmičké písničky, protože kdo zpívá, dvakrát se modlí. Ke konci našeho pobytu za námi přijel Páter Jan Mráz. Po večerní mši svaté nám vyprávěl o Římě a o své práci a svých studiích tam.

Za celý pobyt jsme společně poděkovali při sobotní večerní mši svaté. Odpočatí a bohatí na krásné zážitky jsme se v neděli ráno vydali na dlouhou a dobrodružnou cestu domů.

Léto budiž pochváleno a naše dovolená v Srní zvlášť.

Kolpingova rodina Pikárec

Chtěl abych vás seznámit s tím, co se u nás událo nového. Na začátku roku jsme obdrželi finanční příspěvek pro Libora Z., o kterém jsem psala v minulém příspěvku (Libor je handicapovaný chlapec). Část peněz jsme použili na vrtání studny a její zprovoznění, část na zakoupení materiálu na zhotovení betonových podlah ve dvou obytných místnostech a na kanalizaci.

Chtěli bychom touto cestou Centrálnímu svazu KD ČR za finanční obnos poděkovat. Zároveň bych chtěla poděkovat všem, kteří se na tomto díle podíleli nebo ještě podílejí.

Uprostřed naší vesnice stojí pěkná udržovaná kaplička. Od mladých věřících manželů z Velké Bíteše k nám vyšel podnět,

abychom se zde scházeli ke společným modlitbám, prosbám, poděkováním, ke zpěvu i společné debatě. Myslím si, že první večer byl pro nás pro všechny, kteří jsme byli přítomni, velkým přínosem. Je těžké vyjádřit slovy to, co jsem cítila. A tak bych chtěla jenom napsat, budme skromní uvnitř svého nitra, ale navenek dávejme mnoho.

Naše rodina přeje všem hluboké prožití narození Pána Ježíše o svátcích vánočních a našim dětem mnoho sněhu.

S pozdravem za KR Pikárec
Marie Brožová

Kolpingova rodina Praha 8

Paní Jana Zemanová z Kolpingovy rodiny Praha 8 nám poslala zprávu o tom, co se v poslední době v Kolpingově domě v Praze Bohnicích událo nového.

Dne 5. prosince 1996 panovalo celý den v našem domě velké vzrušení. Jak by ne, když většinu obyvatel tvoří malé děti a právě ty se měly večer setkat tvář v tvář se svatým Mikulášem. Ten samozřejmě přišel, jak slíbil a spolu s ním jeho černý pomocník. Ten se držel raději v pozadí, aby byly polekané dušičky schopny si vzpomenout na nějakou tu písničku či básničku, jako povinnou daň z lákavých červených

Kolpingova rodina Praha 8 pokračování

Členské shromáždění Kolpingovy rodiny Praha 8

V pátek 6. prosince večer si připomnělo členské shromáždění Kolpingovy rodiny osobnost i závažné myšlenky svého zakladatele při slavnosti, která se váže k památce jeho narození a úmrtí. Byla přečtena promluva Svatého Otce související s blahorečením a citovány výroky, týkající se především vzdělání a výchovy.

V druhé části setkání přednesl svůj referát Dr. Vymazal z Karlovy Univerzity, pojednávající o stavu a pojetí vzdělání u nás a ve světě vůbec, který byl původně určen kontinentální radě, která v září zasedala v Praze.

Divadelní představení Kolpingovy rodiny

Děti z okolí Kolpingova domu v Praze Bohnicích nacvičují divadelní představení s vánoční tematikou. Sešlo se celkem 18 pastýřů, andělů a samozřejmě Svatá rodina. Díky péči paní Nožinové, Kašparové a Poulíkové vzniklo milé představení, kterým jak doufáme, uděláme o vánocích radost nejen našim členům, ale i dětem z ústavu ve Slatiňanech a nemocným z hospicu v Červeném Kostelci. Dotace Centrálního svazu Kolpingova díla na pronájem autobusu nám toto umožňuje.

Zdraví Jana Zemanová

Kolpingova rodina Nýřany

Kolpingova rodina Nýřany byla založena v letošním roce na Zelený čtvrtek, t.j. 4.4.1996. Ten den jsme rovněž odsouhlasili program akcí pro tento rok. Náplní naší KR bude charitativní, kulturní a vzdělávací práce. Nemáme vlastní klubovnu, proto se scházíme na faře nebo pobesedujeme v neděli po mši svaté u Huřťáků v Uhercích. K dnešnímu dni je náš 25 členů všech věkových kategorií z Nýřan a přilehlých obcí. Na naše akce zveme ovšem i ostatní farníky. První akcí byla oslava Dne matek 8.5.1996 na faře. Bylo uvedeno pásmo „Popelka Nazaretská“, představa putovní socha Panny Marie Rosa Mystika, která nám byla svěřena pro pomoc KR Nýřany a je opatrovnictví u Huřťáků a z vlastních zdrojů jsme si připravili pěkné občerstvení a rozdali dárky.

V měsíci květnu jsme se zúčastnili pouti na Křížový vrch (poutní místo v blízkosti Chotěšova) a odpoledne jsme navštívili meditační zahradu p. Hrušky v Doudlevcích, kde pan Hruška vyprávěl o těžkém životě vězňů za totality a provedl nás místní kaplí.

16. - 19. května se devět našich členek zúčastnilo Evropských dní Kolpingova díla v Salzburgu. Zde se naši členové více sblížili i s členy nedaleké KR Starý Plzenec a samozřejmě i s dalšími členy Kolpingových rodin z

ČR. Byli jsme velmi rádi, že jsme se mohli osobně seznámit s páterem Tiškem, duchovním správcem KD ČR. Dojmy ze Salzburgu byly hluboké, přivezli jsme domů hodně propagačního materiálu pro celou naši farnost i pro pana vikáře.

2. června v neděli po mši svaté jsme nezapomněli ani na naše děti a k jejich svátku jsme jim připravili balíčky plné sladkostí a různých překvapení.

Na začátku září jsme se zúčastnili zájezdu na Sv. Horu u Příbrami, kterou organizovalo plzeňské biskupství v čele s biskupem Radkovským.

21. září byla sloužena pobožnost u kapličky bl. Hroznaty při stavení u Huřťáků v Uhercích za účasti P. Hroznaty Janouška. Po pobožnosti byli všichni účastníci pozváni k Huřťákům domů ke společné besedě a malému pohoštění. Slíbili jsme si, že toto setkání budeme každý rok uskutečňovat (17.9. tomu byl rok, co byla kaplička obnovena a vysvěcen obrázek bl. Hroznaty).

28. září na svátek sv. Václava zorganizovala KR Nýřany divadelní představení jednoho herce (Eva Seemanová, herečka z Prahy) „Paní v erbu Ivce - sv. Zdislava“, které se uskutečnilo přímo v kostele pro všechny farníky a zanechalo ve všech hluboký

dojem. Paní Seemanová přes svůj věk ztvárnila vynikajícím způsobem svatou Zdislavu a přestože bylo v kostele už dost chladno, věnovala roli veškerou sílu, lásku a energii.

Během října nás několikrát navštívili představitelé nedaleké Kolpingovy rodiny z Bavorska, se kterými jsme pobesedovali a obdrželi dárky do naší knihovny a jiné drobnosti.

10. října při 92. výročí vysvěcení kostela sv. Prokopa v Nýřanech. Mezi nás přijela paní Josefa Trinczek z mariánského hnutí Rosa Mystika. Zúčastnila se s námi mše svaté a poté věnovala vikáři St. Uhlířovi do fary v Nýřanech dvě velké sochy Panny Marie a několik putovních soch pro kostely naší farnosti. Odpoledne jsme uskutečnili setkání s paní Josefou na faře, o které byl velký zájem. P. Josefa nám vyprávěla o svých cestách (jezdí už 7 let), přivezla ukázat řadu fotografií a dopisů, jak jsou sochy uctívány v ostatních zemích, v Americe, Africe,

Argentině, Polsku, Rusku, Maďarsku, Slovensku, Jugoslávii, Itálii, zúčastnila se několikrát poutě do Medžugorje, Fatimy, Říma. Řada kardinálů, biskupů a kněží vlastní tuto sochu, pomáhá v různých ústavech, kde jsou tělesně a duševně postižení, v oblastech postižených válkou, pohromami a různými nemocemi. Nyní považuje na nejpotřebnější oblast především Ukrajinu a Albánii. Měli jsme dobrou tlumočnici a všichni pozorně poslouchali. Každý byl nakonec obdarován menšími soškami Panny Marie Rosa Mystika, paní Josefa se naopak zajímala o činnost KR Nýřany, protože její muž byl dříve rovněž velmi aktivním členem Kolpingova díla v Německu.

V současné době připravujeme pro děti Mikulášskou besídku a další akce.

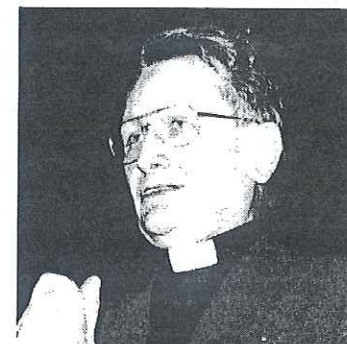
V příštím roce bychom chtěli rozšířit naši činnost o častější schůzky na faře a přidat vzdělávací činnost.

Dana Marková, členka KR Nýřany

Do nového roku

Nakonec to dobře dopadlo

Jak máme rádi tuto větu. Nemoc, operace, zkoušky, zaměstnání, maturita, podnikání, volby, vánoce. Aby to dobře dopadlo. I po vánocích si můžeme oddechnout - dobře to dopadlo. Herodes oklamán mudrci (ještě že mu nenaletěli) rozsévá zlobu a smrt. Ale svatá rodina je v bezpečí v Egyptě. Ježíš zachráněn. A

mají i bohatství (- Tady přezkoušejte sami sebe, co více oceňujete. Že je s nimi Ježíš- Bůh, největší poklad světa, nebo že mají dary od mudrců z východu.)

Ale je pravda, že to dobře dopadlo, když Krista nakonec ukřižovali? Tak se ptají děti světa. Odpovědět umí jen děti světla, znají totiž tajemství Božího království.....

Byl jsem v jedné rodině na návštěvě (promiňte, že to na Vás prozrazuji) a dítě již skoro školou nepovinné rozbilo krásný sváteční zlatem zdobený hrnek na kafe z parádního servisu. Nastalo zlověstné ticho a už se zdálo, že tomu co se stane, co bude následovat nezabrání ani Boží přítomnost, natož pak moje.

Říkám tak mimochodem: „Musíme tam všichni, ten hrnek už to má za sebou, nás to čeká. Skončil uprostřed těch, co ho měli rádi.“ Čekal jsem, jestli se nebudu muset krýt. Pochopili.

Jako každý hrnek se nakonec rozbije (archeologové nacházejí obvykle jen střepy), tak každý člověk z tohoto světa odejde. Takže to s každým nakonec dopadne špatně? (To je další otázka, pro děti světla.)

Smrt je radostné setkání s Kristem pro ty, co se s ním setkávali v životě v Božím Slově, v Eucharistii, v lidech kolem nás, zejména v těch, kteří nás potřebují.

Pak to nakonec všechno dobře dopadne, protože on se stal jedním z nás, zemřel za nás a dal nám nový věčný život.

Přeji Vám do Nového roku, abyste nerozbili moc hrnků, vždyť to, že to každého čeká, neznamená, že se to musí rozbít nebo že musí odejít hned, protože můžeme ještě dlouho lidem sloužit.

Tak přeji i Vám, abyste i Vy mohli Kristu i lidem dlouho sloužit, ve zdraví a síle, aby Vám k tomu Pán dal všechny potřebné dary a milosti, radost, svoji ochranu, Boží přátelství, abyste pocítili Boží lásku a lásku lidí, kteří jsou kolem Vás a věděli, že Vás potřebují. A aby Vám všechno nakonec dobře dopadlo. K tomu Vám žehná a rosu požeňání Boží milosti vyprošuje

Váš
OTEK TIŠEK
duchovní správce Kolpingova díla
České republiky

Mezinárodní volejbalový turnaj Kolpingovy rodiny Šurany (Slovensko)

Tento velkolepý turnaj uspořádala nově založená Kolpingova rodina na Slovensku v desetitisícovém městečku východně od Bratislavy. V pátek 22.11.1996 v místním společenském domě proběhlo srdečné přivítání všech rodin za účasti primátora města.

Na slavnostním zahájení a rozlosování do skupin byly přítomny tyto rodiny: Krakow, Budapešť, Bratislava, Banská Štiavnica, Žilina, Šurany I, Šurany II a Kunštát, který reprezentoval Českou republiku. Dlužno podotknout, že volejbal se v Kunštátě hraje pouze rekreačně v tělocvičně a proto volejbalové družstvo by-

lo složeno jednak z hráčů Kunštátu, ale také z Lysic a dokonce náhodného účastníka střeďeckých klání z Brna. Právě tento Libor z Brna hodnotil celou akci velice kladně a určitě byla kontrastem k jeho všedním dnům, které v současné době prožívá.

Po slavnostním zahájení následovalo ubytování v rodinách členů Kolpingovy rodiny Šurany, které bylo stejně srdečné a upřímné jako přivítání. Zástupci Kolpingovy rodiny Kunštát taktiku boje probírali do pozdních hodin v místním pohostinství, je nutno podotknout, že i když dle našeho názoru náš krásný zpěv s kytarou byl určitě zpestřením pro mnohé návštěvníky tohoto zařízení, s přihlédnutím na celkovou smutnou náladu, kterou v současné době slovenský národ prožívá, museli jsme náš zpěv ukončit, abychom nerušili přítomného ministra nikým neobdivovaného kabinetu Vlada Mečiara.

Kunštát postupně v sobotu porazil Budapešť 2:0, Krakow 2:0 a největší boj v základní skupině svedl s mužstvem Šurany II, kdy ve třetím setu se štěstím jsme zvítězili 15:13.

Finálové boje proběhly v krásné hale SOU a ve finále jsme se střetli s excellentním mužstvem Šurany I, které však nestačilo pokrýt naše výborné smečáře z Lysic. Tak jsme zvítězili 3:0 na sety, i když původně organizátory soutěže bylo plánováno vítězství domácího mužstva ve dvou setech.

Na závěr bych chtěl říci, že tato akce byla velkým sportovním vítězstvím Kunštátu, ale pro přítomné členy našeho volejbalového mužstva byla velkým společenským a zejména duchovním zážitkem. Z přítomných vynikal zejména polský kněz z malé dědinky u Kdaňska, který přivezl skupinu chlapců, pro které byl nejen knězem, ale i jakýmsi otcem a také spoluhráčem a pro mě osobně šedesátiletým člověkem s elánem dvacetiletého mladíka.

Tento volejbalový turnaj lze jednoznačně hodnotit jako velký úspěch pokračovatelů skvělé myšlenky Adolpha Kolpinga (žil v době Karla Marxe, na kterého si dnes už málokdo vzpomene).

Slovenští přátelé celou akci za účasti desítek sponzorů měli nádherně připrave-

nou a promyšlenou do všech detailů. Zakončením celé akce byla nedělní bohoslužba, kterou sloužil místní pan farář (účastník finálového zápasu) a již zmíněný farář z Polska Wojciech Rekovski. Po mši svaté bylo domluveno, že o putovní pohár, který vyhrálo naše mužstvo, budou svedeny další boje v Kunštátě při pouťovém turnaji v místní sportovní hale. Odjžděli jsme ze Šuran s poslední myšlenkou, kterou vyslovil polský kněz při kázání, že je třeba se nebát složitých cílů a těžkých úkolů a je třeba jít s pevnou vůlí do všech bojů.

Za Kolpingovu rodinu Kunštát
Ing. Alois Dobeš

Výstava Bedřišky Znojemské

Paní Bedřiška Znojemská podává komentář ke svým dílům.

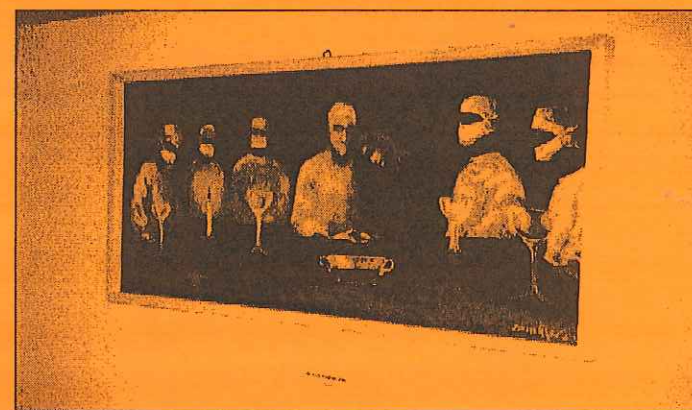
V minulém čísle jsme vás informovali o chystané výstavě obrazů Bedřišky Znojemské ve Žďáře na Sázavou. Výstava se uskutečnila ve dnech 2. - 6. října 1996 v Městském divadle.

Mnoho návštěvníků tak mělo možnost poznat část tvorby této malířky dnes již evropského formátu, jejíž tvorba vychází z

takzvaného moderního symbolismu.

Na závěr výstavy proběhla beseda s paní Bedřiškou, při které připojila krátký komentář ke každému vystavenému obrazu, z nichž mnohé si po skončení výstavy odnesli noví majitelé domů.

Michael Kubík

Jeden z vystavených obrazů s názvem "Poslední večere".